

Oskar Lafontaine (Saarlouis, Alemanya, 1943), que fou ministre de Finances al govern socialdemòcrata de Gerhard Schröder, parla sobre les perspectives de L'Esquerra, el partit que va fundar després d'abandonar l'SPD, a les eleccions parlamentàries que es faran al setembre a Alemanya.

“Volem derrocar el capitalisme”

Creieu que Alemanya es troba enxarxada en una lluita de classes?

—El multimilionari nord-americà Warren Buffet va respondre aquesta pregunta més bé que no ho podria fer L'Esquerra. “És una guerra de classes i la meua classe guanya”, va dir; jo hi afegiria que la classe que perd de fa anys comença a moure's una altra vegada.

—“**L'avarícia, la cobdícia, l'egoisme i la irresponsabilitat dels dirigents**”, rics, que “**volen traure d'un munt de diners encara molts més diners**”: el programa amb què us presenteu a les pròximes eleccions alemanyes recorda Marx i Engels. **Realment penseu que podeu arribar als electors amb uns eslògans tan radicals?**

—Quan el president de la república, Horst Köhler, va parlar de “monstres” o el líder del Partit Socialdemòcrata (SPD), Franz Münteferin, de “plaga de llagostes” per referir-se als banquers, aleshores realment la societat hi centrà l'atenció.

—**El primer esborrany del vostre programa electoral era molt més prudent. De fet, era tan moderat que els camarades de l'ala esquerra del partit van protestar i l'acusaren de semblar una versió light de l'SPD. Ara els més moderats del partit ja no hi tenen res a dir?**

—Vam debatre l'esborrany i, en el procés, es van aclarir alguns punts. És normal que les diverses faccions

del partit proposen textos diferents. Hi estic acostumat, des de fa més de quaranta anys.

—**Al vostre programa heu introduït el terme “socialisme democràtic”.**

—Cap membre del comitè executiu del partit no és tan innocent de creure que durant els quatre anys vinentes podrem canviar la societat de tal forma que se'n pugui dir socialista i democràtica. Malgrat tot, si l'SPD parla de socialisme democràtic, hom pot perdonar a L'Esquerra si utilitza el terme. [Riu.]

—**La vostra companya de partit Sahra Wagenknecht afirma que no vol reparar el capitalisme; el vol derrocar. Que n'opineu?**

—Tot el partit ho veu de la mateixa manera. Volem derrocar el capitalisme.

—**Com ho podríeu fer?**

—Canviarem l'ordre econòmic. I el primer pas és regular els mercats financers internacionals. Quan vam introduir aquest punt a l'agenda política alemanya, els nostres crítics encara rebien amb tots els honors el capitalisme financer. Tanmateix, el capitalisme ha fracassat. Cal democratitzar l'economia. Els treballadors han de tenir molta més veu a les empreses.

—**Què hauríem d'esperar, si aconseguíeu derrocar el capitalisme?**

—Una societat lliure on totes les persones gaudiren de la màxima llibertat...

—**Creieu de debò que la societat actual no proporciona prou llibertat?**

—Vivim en una societat en què les persones són excloses de treballar i han de sobreviure amb les reduïdes prestacions que el govern va instaurar l'any 2005 com a part de la reforma Hartz IV. Una societat en què el sistema educatiu reforça les desigualtats. Una societat com aquesta no és una societat realment lliure.

—**La vostra llista de candidats per a les eleccions al Parlament mostra una clara tendència cap a l'extrema esquerra. Carl Wechselber, l'especialista en matèria pressupostària de L'Esquerra al govern de Berlín, us acusa d'aïllar el partit. Què li respondríeu? [Nota: Wechselberg, al·legant diferències d'opinió amb el partit, ha abandonat L'Esquerra poc després d'haver efectuat aquesta entrevista.]**

—Les decisions es prenen per majoria dels membres del partit. Malgrat tot, sempre hi ha opinions dissidents. Pel que fa a la llista de candidats, l'ala reformista pensa que hem fet un tomb cap a l'esquerra, mentre que els de l'esquerra ho veuen com un tomb cap a la dreta.

—**Tanmateix, és cert que a l'estat de Rin del Nord-Westfàlia els primers llocs de la llista els ocupen candidats de l'esquerra més radical.**

—Sí, però els candidats de les llistes d'alguns altres estats federals són tots de l'ala dreta del partit.

—**De quins estats?**

—La barreja de candidats és un reflex de l'àmplia varietat de posicions dins del partit.

—**Tanmateix, el vostre programa per a les eleccions estatals no sembla exactament equilibrat. Voleu implantar una gran quantitat de canvis, abolir el programa Hartz IV, tornar a establir a 65 anys l'edat de**

“Ningú no és tan productiu per a merèixer un sou vint vegades superior al d’un treballador qualificat”

jubilació, que des del 2007 el govern ha retardat fins als 67, retirar les tropes alemanyes de l’Afganistan, introduir el salari mínim de 10 euros i aplicar un programa d’inversió pública anual de 100.000 milions d’euros. Amb aquestes propostes L’Esquerra no podrà formar coalició amb cap partit.

—Sempre hem estat molt clars amb els nostres requisits per a formar una coalició. Tant l’SPD com el Verds han canviant de manera significativa la seua posició sobre les mesures de Hartz IV i també han fet canvis quant a les pensions i salaris mínims. Pel que fa a la retirada de tropes de l’Afganistan, ambdós partits s’hi avindran quan el president nord-americà, Barack Obama, veja que no pot guanyar aquesta guerra i en retire l’exèrcit.

—Les vostres posicions són exigèn-

cies extremadament fermes, però en la política els acords són necessaris.

—Estem preparats per a arribar a acords, però cada partit té certes conviccions a les quals no pot renunciar. Els Verds, per exemple, no votarien mai a favor de l’energia nuclear.

—No fa gaire, heu proposat d’apujar fins a un 80% els impostos per als ingressos més alts. Espereu que aquesta mesura es prenga seriosament?

—No forma part del nostre manifest final. Però, des de fa un temps, ho he exigit per als ingressos vint vegades superiors al salari mitjà. Ningú no és tan productiu per a merèixer un sou vint vegades superior al d’un treballador qualificat.

—En el passat, els resultats electorals us eren més favorables. L’Esquerra anticapitalista s’estanca o

perd terreny precisament enmig de la pitjor crisi econòmica des del 1929. Com ho expliquen?

—És veritat que L’Esquerra s’ha d’enfortir, però en experiències anteriors hem pogut veure que en temps de crisi els governs no solen guanyar vots. El suport als liberals de l’FDP (Partit Democràtic Lliure), de segur, continuarà creixent. De tota manera, m’atreviria a dir que una coalició entre la CDU (Unió Democràtica Cristiana), i l’FDP no obtindrà majoria a les eleccions parlamentàries.

—Què passarà, doncs?

—Malgrat que els conservadors de la CDU es troben estancats, en comparació amb les darreres eleccions alemanyes, i l’SPD perd votants, encara hi ha la possibilitat de veure una continuació de la gran coalició actual (CDU i SPD). Els líders de l’SPD saben que aquesta és l’única manera de salvar-se, i això que fan ara no és res més que fingir una campanya electoral.

Björn Hengst i Claus Christian Malzahn

Traducció de Sara Roca